No. 2480 Zaterdag 1 Augustus 1931. 48ste Jaargang

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire, Aruba en de Bovenwindsche eilanden per drie maanden fl. 2.— bij vooruitbetaling.

Bureau van dit blad: Pastorie San Mateo, Tel. 413.
Administratie: St. Thomas-college.
DRUKKER. B. L. BOGAERS.

Voor het Buitenland per jaar fl. 10.—
Afzonderlijke nummers fl. 0.15.
Prijs der Advertentiën van 1—7 regels f.0.50 voor elken regel meer 10 cts.

Een Actueel Onderwerp.

V

De Samenstelling van den Kolonialen Raad.

Op ons eerste artikel over bovengenoemd onderwerp hebben we eenige weken geleden in ons blad opgenomen een ingezonden stuk van J. H. S., wat tot gevolg had, dat we met dezen inzender in persoonlijk contact kwamen, en verschillende besprekingen hebben gevoerd tot onderstaand artikel, wat ofschoon het geschreven was als ingezonden, we gaarne de hoofdpaats geven in ons blad om het zakelijke, beredeneerde en verstandige betoog, van dezen schrijver die én de Hollandsche toestand én het Curaçaosche volk door en door kent.

Wat onze beoordeeling betreft, waarnaar J. H. S. schijnt te vragen in het begin van onderstaand artikel, kunnen we wel mededeelen, dat wij de meeningen en opvattingen van hem gaarne onderschrijven.

Wellicht kunnen enkele detailpunten b.v. het aantal raadsleden, nog een punt van discussie uitmaken, maar met de algemeene opvatting van de regeling van het Curaçaosche kiesrecht zijn we het volkomen is.

We geven thans het woord aan J. H. S.

Bij de lezing van het eerste artikel over het actueele onderwerp de wijze van samensteliing van den Kolonialen Raad, kon ik weinig bevroeden, dat het in de bedoeling lag der Redactie nog meer artikelen aan dit onderwerp te wijden. Daardoor was mijn oordeel in het vorig ingezonden stuk misschien wel wat voorbarig, ofschoon Uwe krant zich noch steeds onthoudt van een oordeelvelling. De door mij gedane poging om het groote verschil in de politieke toestanden in de jaren van omstreeks 1862 en op heden te belichten verliest echter niets van hare waarde.

Dat er in dat tijdsverloop vooruitgang te bespeuren is in de algemeene volksontwikkeling op Curaçao, valt niet te ontkennen. En geen wonder. Het volksonderwijs gedurende ± 40 jaren op de Gouvernementsscholen en Fratersscholen gegeven, moet de algemeene ontwikkeling ten goede zijn gekomen. Daarbij is Curaçao een belangrijk centrum van handel en verkeer met zeer moderne communicatiemiddelen. Talrijke vreemdelingen hebben zich hier tijdelijk of voor goed metterwoon gevestigd. Dat voortdurend contact met de buitenwereld heeft ongetwijfeld zijn invloed op de ontwikkeling van onze menschen.

Curaçao heeft zijn rechtsgeleerden, dokters, handelaars, bankiers, enz. tot nu toe, alle politiek-onmondigen, terwijl in Nederland iedere boerenmeid op pene van strafvervolging verplicht is haren invloed te doen gelden op 's lands bestuur.

Vergelijkenderwijs is hier buiten kijf een grooter percentage minder ontwikkelden dan in Nederland. Ik zou dan ook geen algemeen kiesrecht voor mannen en vrouwen willen bepleiten, ofschoon iedereen, die de toestanden kent, toe zal geven, dat onder de duizende kiezers in Nederland een hoog percentage behoort tot wat men daar met de minder liefelijke benaming van *stemvee* bestempelt, om aan te duiden, dat dit gedeelte van het kiezerskorps al heel weinig af weet van de politiek. Het is ook een onmogelijke eisch, dat iedere kiezer met de kronkelpaden van de politiek bekend zou zijn. Hierbij komt, dat de staatsmachine zeer ingewikkeld is; de staatsbemoeiïng te veelomvattend. De gewone burger heeft geen tijd, om dat alles te bestudeeren. Bij hem gaat het om het beginsel. De man uit het volk heeft ook zijn levensbeschouwing, hem van jongsaf ingeprent. Hij zou liefst zien, dat de maatschappij geregeld werd naar de beginselen van deze levensbeschouwing.

De beginselen besturen tenslotte de wereld.

De kiezer geeft zijn stem aan mannen, van wie hij redelijk kan verwachten, dat zij naar hun vermogen zullen trachten het staatsbestuur te regelen naar de beginselen van zijn partij, d.i. de vereeniging van personen die zijn levensbeschouwing deelen. Daar wordt niet zooveel kennis voor vereischt, om het verschil tusschen eigen levensbeschouwing en die eener andere groep te grijpen en aan te voelen. Liefde voor eigen land en het aanhangen van eigen beginselen, ziedaar twee noodzakelijke eigenschappen voor een goed kiezer. De eischen mag men niet veel hooger stellen. (Geen analphabeten aan de stembus!)

Het censuskiesrecht is uit den tijd, dat de hoegrootheid van de betaalde belasting als maatstaf kon gelden voor ontwikkeling. Die tijd is ver achter ons. Een kiesstelsel met alleen de belasting als maatstaf zou in landen als Nederland als een groote onrechtvaardigheid beschouwd worden. Is tenslotte de inbreng in de maatschappij van een importeur van grooter belang dan het werk van de nederige liefdezuster? Natuurlijk moet gezorgd worden, dat de belangen van de belastingbetalers niet in het gedrang komen.

Het blijft een onmiskenbaar gebrek in onze hypermoderne kiesstelsels, dat de stem van een intellectueel gelijk staat met de stem van den minst-ontwikkelden kiezer. Bij gebrek aan een betrouwbare maatstaf is daar echter niets aan te doen.

Gezorgd moet worden, dat de verkiezingen niet vertroebeld worden door politiek gekonkel en agitatie. De Evenredige Vertegenwoordiging, zooals wij die op het oogenblik in Nederland kennen, is mede in dit opzicht het meest up-to-date systeem van volksvertegenwoordiging. Vroeger had men de verdeeling in kiesdistricten, die ieder één vertegenwoordiger kozen. Toen bestond de mogelijkheid, dat een paar stemmen den doorslag konden geven voor één kamerzetel. Het kon voorkomen, dat een partij met een hooger aantal stemmen over het heele land, één of meer zetels minder had dan een andere partij met een geringer totaal stemmen. De strijd aan de stembus was in die dagen geweldig en men was wel eens minder kieskeurig in de keuze van de strijdmiddelen. Tegenwoordig is het kiesrecht (voor de Tweede Kamer althans) zoo geregeld, dat iedere partij een aantal zetels krijgt, evenredig naar het totaal aantal uitgebrachte stemmen. Dit stelsel is rechtvaardiger en de hartstochtelijke verkiezingsdagen behooren tot het verleden. De Evenredige vertegenwoordiging vereischt een ingewikkelde organisatie der partij in Nederland.

Hier op Curaçao met zijn geringe bevolking zou die organisatie van zelf veel eenvoudiger zijn. De Evenredige Vertegenwoordiging met haar kalmer verloop en grootere billijkheid is, dunkt me, voor Curaçao verre te verkiezen boven de verkiezing volgens kiesdistricten. Geeft ons s. v. p. het up-to-date stelsel.

Hierin verschillen wij dus van meening met de heeren X, Y en Z. De heer X heeft het algemeen gevoelen omtrent kiesrecht onder onze menschen het nauwkeurigst vertolkt. Ook kunnen wij ons best vereenigen met zijne meening omtrent de mate van toekenning van het kiesrecht. Ter wille van de eilanden met hun geringer aantal kiezers, zouden wij er ook voor voelen, dat de Kroon het recht blijft behouden om eenige leden in de Raad te benoemen. De verhouding van benoemde leden tot gekozene 7; 6 is o.i. echter veel te groot Laat men meer vertrouwen schenken in de kiezers.

Zoo'n verhouding zou niet *getuigen van het oprechte verlangen der regeering om zooveel als maar eenigszins mogelijk is het kiesrecht aan het volk te geven.*

De voorstellen van den heer Z, die het stelsel van twee Kamers verkiest zijn de meeste reactionaire. In het huidige politieke leven der staten is er een streven te merken om te komen tot één volksvertegenwoordiging.

De heer Z zegt: *Ik vind Porto-Rico geen gelukkige keuze om te vergelijken met Curaçao. Porto-Rico is een onlangs veroverd land, dat nog aanspraken maakt op algeheele onafhankelijkheid en er kunnen dus redenen bestaan om het op speciale wijze in te richten.* Een minder gelukkige keuze is het, dunkt ons, Curaçao te vergelijken met de tegenwoordige onafhankelijke staten, wat de heer Z. wat later doet in zijn betoog. Daar schrijft hij immers:

„Mijns inziens is het te verkiezen, in navolging van zoowat alle andere landen der wereld het wetgevende lichaam te vormen met twee Kamers of afdeelingen.

Eerder zouden wij ons gebiedsdeel willen vergelijken met een gemeente of provincie van Nederland, waarover de Kroon oppertoeziener blijft.

Een laatste aanhaling uit het betoog van den heer Z.:

Het spreekt vanzelf, dat bij de verandering van het tegenwoordige stelsel, het evenwicht is te behouden tusschen de diverse belangen.

Wij zijn het roerend met den heer Z. eens, als de lezers het tusschenzinnetje: *evenals bij het tegenwoordige stelsel,* over het hoofd willen zien. Het is immers juist een van de groote grieven van een groot deel der bevolking, dat in het tegenwoordige stelsel, men niet voldoende rekening houdt met de belangen van bepaalde groepen. En dat komt niet alleen, omdat de groepen tegenwoordig niet naar evenredigheid vertegenwoordigd zijn, maar ook omdat de Raad zijn taak te éénzijdig opvat, n.l. **het geldelijk beleid**, en daardoor vele andere belangen verwaarloost.

De heeren X Y en Z hebben allen dezelfde eenzijdige opvatting omtrent de zaak van onze volksvertegenwoordiging. Zeer waar is de conclusie van den inzender A. K. over het onderhavige geval in de Amigoe van verleden week, *dat wanneer geldsbelangen in het spel zijn, de ware volksbelangen in het gedrang komen.*

Gelezen de door de Amigoe gepubliceerde voorstellen en rekening houdende met de tegenwoordige toestanden, dunkt het ons, dat men heel gerust de proef kan nemen met een volksvertegenwoordiging bestaande uit 15 leden, n.l. 10 gekozen en 5 benoemde.

Bij de benoeming door de Kroon worde rekening gehouden met eilanden en belangrijke minderheden,

Een nieuw kanaal door Midden Amerika.

Een Amerikaansch Correspondent van de Maasbode schrijft:

Het wereldberoemde en als een wereldwonder beschouwde Panamakanaal is nauwelijks vijftien jaar in gebruik, of er worden reeds plannen ruchtbaar, dié er op gericht zijn, het kanaal een mededinger te schenken, waardoor het in alle opzichten zal worden overtroffen.

Het Panamakanaal is, naar algemeen bekend is, het bezit van de Amerikaansche regeering der Vereenigde Staten, op wier kosten het indertijd gegraven werd, nadat de door den Franschman Ferdinand de Lesseps begonnen onderneming in een jammerlijk schandaal en een even jammerlijke mislukking geëindigd was.

Het heeft een drie honderd veertig millioen dollars gekost en het leek, toen het klaar kwam, groot genoeg om het scheepvaartverkeer voor onafzienbaren tijd te dienen. Maar nu, vijf en twintig jaar nadat de Amerikanen hun onderneming begonnen, zijn ze tot de conclusie gekomen, dat het kanaal na een volgénde vijf en twintig jaren te klein zal zijn. Het doet jaarlijks zeven duizend schepen een omweg van in totaal (voor alle schepen bij elkaar) zeven duizend mijlen besparen. En ofschoon het verkeer door het kanaal dit jaar met ongeveer vijf en twintig procent verminderd is, ziet het er toch naar uit, dat, zoodra de wereld zich van de huidige depressie heeft hersteld, heel wat meer dan zeven duizend schepen voor de poorten van het kanaal om toelating zullen vragen. Dan zal er telkens een opstopping ontstaan, vooral omdat de schepen niet elken dag in het zelfde aantal verschijnen, maar juist bij onvoorziene en te groote hoeveelheden. Er zijn dagen, waarop een minimum aantal schepen het Panamakanaal passeert en dagen, dat ze op hun beurt moeten wachten.

Bij een normaal toenemend scheepvaartverkeer tusschen den Atlantischen en den Stillen Oceaan zal het Panamakanaal spoedig onvoldoende blijken en het is daarom, dat de regeering der Vereenigde Staten ernstig overweegt een nieuw kanaal te graven, liever dan het huidige kanaal te vergrooten, waaraan diverse bezwaren zijn verbonden, waarbij nog komt, dat de Amerikanen liever twee dan één kanaal hebben, omdat één kanaal zulk een kostbaar bezit is ed gevaarlijk in geval van oorlog, omdat een eventueele vijand met de verwoesting van dit éene kanaal zou kunnen volstaan.

NIETS NIEUWS ONDER DE ZON.

Het nieuwe kanaal zal dwars door de Midden-Amerikaansche republiek Nicaragua worden gelegd. Als plan is het niet nieuw en zelfs veel ouder dan dat van het Panamakanaal Reeds in jaar 1550 stelde de Portugees Antonio Galvao een verbinding tusschen de twee oceanen voor, die vrijwel over dezelfde route liep als het kanaal, dat volgens de huidige plannen zal worden gegraven. De gedachte van het z. g. Nicaragua-kanaal is dus heel wat ouder dan de Vereenigde Staten zelf. Er werd in 1550 niet eens over de Vereenigde Staten van Noord-Amerika gedroomd. Men wist nauwelijks iets van wat wij nu als Noord-Amerika kennen. Het moest nog door ondernemende reizigers ontdekt worden.

De Portugees volgde overigens met zijn plan slechts het voetspoor van voorgangers. Immers reeds spoedig na de vierde reis van Columbus in 1502 begon men zich bezig te houden met een verbinding met het verre Indië en Azië via Midden Amerika, waarvan men ondekt had, dat het slechts een smalle strook lands was. Noord- en Zuid-Amerika, verbindend. De expedities, die werden uitgezonden, ondekten de groote meren in Nicaragua, het Nicaraguameer en het Managuameer. Twintig jaar daarna zond Karel V Cortez naar Midden-Amerika, met de opdracht, een bevaarbaren doorgang te zoeken. Doch men ervoer langzamerhand, dat er zulk een doorgang niet bestond en reeds in 1529 kwamen ernstige plannen op tot het graven van een kanaal. In de drie volgende eeuwen zijn de namen van Philips II, Nelson en Humboldt met kanaalplannen verbonden geweest. In Humboldt's „Politiek Essay over Nieuw Spanje", dat in 1804 werd gepubliceerd, nadat hij vijf jaren had doorgebracht met het exploreeren van het gebied tusschen Peru en Mexico, beval hij in groote lijnen de route aan, die men thans voor het nieuwe kanaal aan het uitwerken is en hij prees haar boven alle andere.

Nadien vinden we, in 1825, voor het eerst de Vereenigde Staten in het plan geinteresseerd. Intusschen niet officieel. De financier en politicus de Witt Clinton uit New York stichtte een Kanaalmaatschappij, maar de regeering weigerde haar steun. Vijf jaar later bood een Midden-Amerikaansche groep het recht, een kanaal te graven, aan koning Willem I van ons land aan, doch ontving een weigerend antwoord. In 1835 nam de Amerikaansche senaat een resolutie aan, waarbij de aanleg van een kanaal door Nicaragua werd aanbevolen en president Jackson zond een vertegenwoordiger, om de onderhandelingen te openen. Deze bereikte echter geen resultaten.

De belangstelling bleef levendig. Een Engelsch officier maakte het eerst een raming van de kosten en schatte ze op vijf en twing millioen dollar. Door het bezetten van gedeelten van Nicaragua door Engelsche troepen geprikkeld, lokte Uncle Sam politieke verwikkelingen uit die bij tractaat werden opgelost, welk tractaat stipuleerde, dat Europeesche mogendheden niet het recht hadden, zich met de voormalige Spaansche koloniën te verrijken.

UNCLE SAM IN HET SPEL.

De bouw van den Panamaspoorweg in 1855 maakte intusschen een einde aan de waarschijnlijkheid van een spoedig graven van een kanaal. Desondanks bleef het eene plan op het andere volgen. Uncle Sam begon zich heftig voor het kanaal te interesseeren en een Amerikaansche maatschappij startte met uitvoering van een project, doch alleen om er drie millioen dollars bij te verliezen. Maar de Vereenigde Staten blijven wakker en de intriges van Washington hadden tot gevolg, dat de regeering van Nicaragua zich vijandig toonde, toen de Lesseps de onderneming wilde aanvangen. Deze wendde zich daarop tot Panama, met het bekende gevolg, dat voor de Vereenigde Staten van groot voordeel is geweest, omdat een zich in vreemde handen bevindend Panamakanaal het in geval van oorlog op zee danig verzwakt zou hebben, daar de Pacific en Atlantische Oceaan vloten zich dan niet zouden hebben kunnen vereenigen, tenzij dan met een omweg van tienduizend mijlen via Kaap Hoorn.

De belangstelling, die Uncle Sam, in het einde van de vorige eeuw, door het benoemen van diverse commissies aan den dag legde, maakte aan Europa duidelijk. dat het hem ernt was. En de Fransche Panamakanaal Compagnie, die aanvankelijk haar rechten op het Panamakanaal voor honderd millioen dollars had aangeboden, bood ze voor veertig millioen aan, waarna de Amerikaansche kanaal-commissie het Nicaraguaplan in den steek liet en Panama aanbeval.

In den loop der eeuwen is naar uit het voorgaande blijkt, meer sprake geweest van een Nicaragua - dan van een Panamakanaal en er blijkt tevens uit, dat het Nicaraguaproject inderdaad redelijker was en is.

DE NICARAGUA-ROUTE

Vandaar, dat de Amerikanen, voordat ze de rechten van Ferdinand de Lesseps' failliete maatschappij overnamen, lang hebben geaarzeld. Ze wisten, dat een groot deel van het Nicaragua-traject betrekkelijk gemakkelijk bevaarbaar viel te maken. Een zekere Commodore Vanderbilt was in 1849 met zijn raderboot „Dictator' reeds tot het Nicaragua meer doorgedrongen, toen hij een groep goudzoekers naar Californië brengen moest. Hij ontscheept zijn passagiers aan den oever van het meer, vanwaar ze nog slechts een twintig kilometer hadden of te leggen om den Stillen Oceaan te bereiken en een kustboot te vinden, die hen naar San Francisco bracht. De tocht over land van New York naar Californië was toen in verband met de in het verre Westen rondzwervende vijandige Indianenstammen te gevaarlijk en de tocht rond Kaap Hoorn duurde te lang naar den zin van de op goud beluste avonturiers. Deze Nicaragua-route werd vijf jaar lang gebruikt.

Dezelfde twintig kilometer, die de goudzoekers over een rotsachtigen grond hadden af te leggen, is heden ten dage nog de eenige strook, waar een kanaal moet worden uitgegraven. Het verdere en verreweg grootste gedeelte van het Nicaragua-kanaal loopt door het genoemde Nicaraguameer en door de rivier San Juan, die momenteel al voor kleinere stoomschepen bevaarbaar is en slechts eenmaal door vier stroomversnellingen onbevaarbaar wordt gemaakt, door de z.g. Costillogroep.

De Rio San Juan loopt parallel met de grens tusschen Nicaragua en Costa Rica en raakt die zelfs op een punt, waaruit politiek aangelegde lezers kunnen concludeeren dat hier eenige politieke voetangels en klemmen liggen die overigens niet de eenige zijn want Nicaragua staat sinds jaren op gespannen voet met zijn buren, San Salvador en Honduras, die de meening zijn toegedaan, dat Nicaragua niet het recht had, het Nicaraguakanaal aan de Vereenigde Staten te verkoopen.

Dit heeft het gedaan en wel met het z.g. Bryan-Chamorro tractaat, dat in 1914 gesloten en in 1916 geratificeerd werd. Nicaragua verkocht hiermede aan de Vereenigde Staten voor drie millioen dollar, „vrij van alle belastingen of andere openbare lasten de uitsluitende eigendomsrechten die benoodigd zullen zijn of bevorderlijk voor den aanleg, het onderhoud en de exploitatie van een interoceaansch kanaal, zulks voor altijd." Het tractaat geeft den States intusschen nog slechts het recht tot het graven van het kanaal, maar het sluit de kans op mededingers uit, en dat is het voornaamste. Bij het tractaat is voorts bepaald. dat de Vereenigde Staten een optie van negen-en-negentig jaar hebben op de Little Corn en Great Corn-eilanden in de Caraibische Zee en op een maritieme basis in de golf van Fonseca in den Stillen Oceaan, tusschen Honduras, San Salvador en Nicaragua. Honduras en San Salvador nu, alsmede Costa Rica, meenen, dat hierdoor hun rechten op de golf van Fonseca werden aangetast. De zaak is een ernstige kwestie geweest, maar op de lange baan geschoven door het feit, dat er geen hoogere macht aanwezig is, die hier kan beslissen. De Vereenigde Staten houden zich wijselijk buiten het conflict. Maar het Nicaragua-kanaal, alsmede de talrijke Amerikaansche ondernemingen in Midden-Amerika doen vermoeden, waarom Uncle Sam zulk een overgroote belangstelling aan den dag legt in de aangelegenheden der Midden-Amerikaansche republieken, met uitzondering dan van de penibele Fonseca-kwestie. Die belangstelling is overigens begrijpelijk en het ligt voor de hand, dat Uncle Sam niets van revoluties in die republieken moet hebben. Vooral in verband met het

die niet voldoende vertegenwoordigd zijn. Als men daarbij liefst in de eerste plaats in aanmerking laat komen de candidaten waarop door het eiland of de minderheid de meeste stemmen zijn uitgebracht, dan zal op deze vertegenwoordigers geen stempel van minderwaardigheid drukken.

Voor correctief zorgt wel de almachtige moederlandsche regeering. Om het volk te behoeden voor onverschilligheid en op te voeden en geschikt te maken tot het verkrijgen van uitgebreider kiesrecht, zou het aanbeveling verdienen *stemplicht* in te voeren, als in Nederland.

Koloniale Raad.

Door Z.E. de Gouverneur is aan de Raad aangeboden een verordening vaststellende de regels, volgens welve een vergunning voor de oprichting van een industrie voor de verwerking kan producten van de haaienvangst kan worden verleend.

Het ontwerp luidt:

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR van Curaçao,

In overweging genomen, dat een verzoek is gedaan om met uitsluiting van anderen dan de verzoekster, in dit gewest een industrie op te richten tot verwerking van alle producten van de haaienvangst, teneinde deze voor den export geschikt te maken;

Heeft, na verkregen goedkeuring van den Kolonialen Raad, vastgesteld onstaande verordening.

Art. 1.

Het is verboden een industrie tot verwerking van producten van de haaienvangst op te richten, in werking te brengen of in werking te houden, zonder vooraf verkregen vergunning, door den Gouverneur met inachtneming van de navolgende bepalingen verleend.

Art. 2.

De vergunning, in artikel 1 bedoeld, kan, met of zonder uitsluitend recht, doch voor niet langer dan vijf en twintig jaren verleend worden.

Art. 3.

Onvérminderd de bepalingen van de Keur van den 23n Augustus 1869 (P. B. No. 16), behoeven de plannen voor de inrichting, waarin de industrie zal worden gevestigd, zoomede de keuze van de plaats van de fabriek, van de los- en opslagplaatsen en van de overige werkplaatsen, lokaliteiten, terreinen en watergebieden, waarin of waarop het bedrijf der industrie zal worden uitgeoefend, de goedkeuring van den Gouverneur

Art. 4.

De Gouverneur bepaalt den termijn binnen welken met den bouw van de fabriek, een begin gemaakt zal moeten zijn en de exploitatie moet zijn aangevangen en kan aan de vergunning de voorwaarden verbinden, welke hij in het belang van het verkeer en van de volksgezondheid noodig acht.

Indien de termijnen, in het voorgaande lid bedoeld, niet in acht zijn genomen of de voorwaarden overeenkomstig het voorgaande lid vastgesteld, niet worden nagekomen, kan de Gouverneur de vergunning intrekken of, voorzoover zij met uitsluitend recht is verleend, het uitsluitend recht er aan ontnemen.

Art. 5.

Overtreding van de artikelen 1 of 3 wordt gestraft met geldboete van ten hoogste driehonderd gulden.

De feiten bij deze verordening strafbaar gesteld, worden beschouwd als overtredingen.

Art. 6.

Indien een feit, bij deze verordening strafbaar gesteld, wordt begaan door of vanwege een naamlooze vennootschap, een coöperatieve of andere rechtspersoonlijkheid bezittende vereeniging, of een stichting, wordt de strafvervolging ingesteld en de straf uitgesproken tegen de leden van het bestuur.

Geen straf wordt uitgesproken tegen den bestuurder, van wien blijkt, dat het feit buiten zijn toedoen is begaan.

Art. 7.

Deze verordening treedt in werking met ingang van den dag na dien harer afkondiging.

Bij dit ontwerp ging de volgende Memorie van Toelichting:

Een handelsfirma, op dit eiland gevestigd, heeft stappen ondernomen ter uitoefening van de haaienvangst op groote schaal op de kusten van Curaçao.

De rentabiliteit van de onderneming, welke zich niet slechts tot de vangst, maar ook tot de verwerking van de producten zal moeten uitstrekken, acht de firma niet voldoende verzekerd, wanneer zij niet wordt beschermd tegen binnenlandsche concurrentie, waarop, in geval de onderneming mocht welslagen, gerekend zal moeten worden.

Daar de bedoelde industrie op Curaçao nieuw is en, voorzoover zich laat aanzien, in hoofdzaak voor den export zal werken, is de ondergeteekende van meening, dat er geen overwegende bezwaren zijn, waarop de inwilliging van het verzoek om uitsluitende concessie zou moeten afstuiten.

Immers noch voor de bevolking, noch voor den handel zal van een monopolie op dit gebied een nadeel zijn te verwachten, grooter dan het voordeel, dat, bij welgeslagen, het gewest van de industrie zal hebben.

De concessie zal uitsluitend betreffen de industrie zelve, maar niet de vischvangst of den binnenlandschen handel in producten van die vangst.

Daar het hier betreft eene afwijking van het algemeen beginsel der vrije uitoefening van bedrijven op Curacao en op de overtreding van de verbodsbepaling van artikel 1 straf moet worgesteld, behoeft een en ander de goedkeuring van Uwen Raad.

Daar de uitoefening van dit bedrijf gepaard kan gaan met verschijnselen, welke voor de naaste ongeving minder aangenaam kunnen zijn, is de gelegenheid geopend om de uitoefening van de concessie te binden aan zekere voorwaarden. in de artikelen 3 en 4 bedoeld.

---

nieuwe kanaal hebben de Vereenigde Staten groot belang bij een geregelden toestand. Intusschen een merkwaardige ironie der geschiedenis, het was de revolutie, waardoor Panama van Columbia losgescheurd werd, die het Uncle Sam mogelijk maakte het Panama-kanaal te graven, want de jonge republiek wilde er graag wat aan verdienen. En het is niet onwaarschijnlijk, dat de revolutie in Panama uitbrak, omdat er een Panamakanaal op komst was. . . . .

Dit alles behoort evenwel in de politiek thuis. We zullen het dies ook aan de politiek overlaten, het Fonseca-probleem op te lossen en nagaan, hoe de ingenieurs zich de technische oplossing van het nieuwe kanaal voorstellen. Er bestaan reeds lang uitvoerige technische beschouwingen over het Nicaragua-project, berustend op plaatselijke onderzoekingen en metingen. Het jongste project dateert uit 1901, maar het is te oud, om thans nog te kunnen dienen. En het is hierom, dat Amerikaansche militaire ingenieurs sinds lang bezig zijn, in de jungles van Nicaragua opmetingen te verrichten. Hun taak is lang niet gemakkelijk.

Want het binnenland van Nicaragua is woest en verlaten en even bar als de land-engte van Panama was, toen de Amerikanen er het Panamakanaal begonnen te graven. Maar juist de bij het Panamakanaal gedane ervaringen, maakten het mogelijk, dat men heden ten dage zoo ongeveer weet, wat men moet doen, alvorens de hand aan het werk te slaan.

Wordt vervolgd.

INGEZONDEN.

Mijnheer de Redacteur:

Onder den titel „NAAR AANLEIDING VAN EEN ACTUEEL ONDERWERP" in Uw blad van verleden week onderteekend door A. K. waarin de schrijver spreekt omtrent samenstelling van de Koloniale Raad. en over wie al of niet stem zal hebhen enz: weet A. K. te vertellen, dat hij jaren geleden een BEROEMDE film zag „THE BIRTH OF A NATION", waarin ook voorkwam een stemming door kleurlingen.

Schrijver zegt „'t Waren Amerikaansche 't is waar, maar 't was werkelijk of je CURAÇAOSCHE voor je had". Verder schrijft A. K., dat was hij te zien kreeg was een groot lokaal gevuld met honderde BLACKIE'S zittende, staande, gesticuleerend met handen en voeten 'n wanorde 'n vechtpartij een groote janboel enz: en dat de meeste schenen niet eens te begrijpen wat nu eigenlijk stemmen beteekent."

Dus ik trek hier uit tot conclusie, dat de geachte schrijver ons volk vergelijkt met die „blackies".

Verder zegt de schrijver, dat hij aan die voorstelling dacht, toen hij in de AMIGOE DI CURAÇAO las hoe de GOUVERNEUR in 1862 schreef „Het geen door den Kolonialen Raad betoogd wordt met betrekking tot de onrijpheid der bevolking tot zelfregeering is volkomen waar."

Hieromtrent denkt of beweert A.K. dat wij nu evenals in 1862 ONRIJP nog geheeten mogen worden in zake zelfregeling (kiesrecht).

Mijnheer de Redacteur, uit het schrijven van A. K. blijkt dus zeer duidelijk, dat het Roomsch Katholieke onderwijs niet toereikend was noch is om ons volk voldoende te onderrichten gedurende plus minus 50 jaren dat het onderwijs aan de Missie is toevertrouwd.

Uit goede bron heb ik vernomen dat de film in questie uitsluitend is gemaakt om de blackie's er onder te houden. Aan het boek THE BIRTH OF A NATION heeft de KU-KLUX-KLAN zijn oorsprong te danken.

Het stuk geschreven door A.K. doet mij herrinneren aan onze bekende onderwijzers als Frater Radulphus, Pancracio, Godencius. Maxencius, Richardus, Candidus, Gerontius, Canutus enz:, die zeer zeker met droefheid het stuk hebben gelezen en zullen vragen: WAT HEBBEN WIJ GEDAAN VOOR HET ONDERWIJS HIER OP CURAÇAO GEDURENDE ZOOVEEL JAREN??

WAAR ZIJN AL ONZE OUD LEERLINGEN TEGENWOORDIG MANNEN EN JONGELINGEN VAN VOLDOENDE ONTWIKKELING IN ONZE MAATSCHAPPIJ??

Indien dus de bewering van A. K. een zuivere waarheid is, dan rijst bij mij de vraag: AAN WIE DIE ONVOLDOENHEID TE WIJTEN?? AAN DE MISSIE?? AAN DE ONGESCHIKTHEID VAN ONZE ONDERWIJZERS?? AAN DE BEKROMPEN MENTALITEIT VAN ONS VOLK?? Dit laatste zeker niet en duizendmaal NIET.

Tot staving van mijne bewering hier een klinkend bewijs; het is dat een van onze bekwame onderwijzers bij het R. K. Onderwijs mij eenige maangeleden, vertelde dat onze kleurlingen hier op Curaçao voldoende geschiktheid bezichten om te leeren en dat zij zich niet behoeven terug te trekken op dat gebied voor blanken.

Maar tot mijn groote spijt blijkt uit het stuk van A. K. anders.

Mijnheer de Redacteur, alvorens te eindigen wil ik een bepaling uit ons Burgerlijk Wetboek aanhalen die hier goed te pas komt. „Hij die beweert moet bewijzen" dus laten wij hopen dat A. K. voor den dag komt om met feiten te bewijzen dat wij werkelijk nog niet voldoende rijp zijn voor eene verkiezing,

Mijn dank voor de verleende plaatsruimte.

Jacobo A. Hernandez.
Oud leerling v/h R. K. Onderwijs.

Naschrift der Redactie.

Laten we even vooropzetten, dat wij het *niet* eens zijn met A. K. waar hij als zijn meening uitspreekt, dat ons volk nu niet rijp is voor kiesrecht.

A. K. geeft echter voor zijn meening geen bewijzen.

Dat de Hr. Hernandez om bewijzen vraagt is zijn recht, even goed als A. K. het recht heeft om er niet op te antwoorden.

Maar de Hr. Hernandez heeft niet het recht, om A. K. iets in de schoenen te schuiven, wat heelemaal niet van hem is.

De Hr. H. schrijft; *Uit het schrijven van A. K. blijkt dus zeer duidelijk dat het Roomsch-Katholieke onderwijs niet toereikend was, noch is. . . .*

Geachte Heer Hernandez, dat blijkt heelemal niet; en uw conclusie die veel te ver gaat, is een ernstige fout tegen de logica.

Kan A. K. geen andere redenen hebben voor zijn meening, dat ons volk niet rijp is?

Hebben wij niet in onze artikels, over **„Een actueel onderwerp."** de bezwaren aangehaald van de ongenoemde Curaçaoenaars *X* en IJ, die ons volk licht ontvlambaar vonden en van meening waren, dat onverantwoordelijke heethoofden het volk in beweging konden brengen voor doeleinden, waarvan de meesten niet de minste notitie hebben.

Die ongenoemde Curaçaoenaars hebben dus hunne bezwaren tegen de verkiezingen om enkele karaktertrekken van ons volk.

En zou A. K. ook niet bezwaren kunnen hebben van dien aard? Al tilt hij deze misschien dan wat te zwaar.

Maar uw geschrijf over het onderwijs, geachte Hr. Hernandez is heelemaal niet ter zake.

Maar om nu hier verder op door te gaan, blijkt uit des Heeren H. schrijven,dat hij wel een erg eenzijdige opvatting daarvan heeft.

Onderwijs is ontwikkeling **en** opvoeding.

Beschouwt in de zin van opvoeding, heeft een groot man eens gezegd: „Bouwt scholen en ge kunt de gevangenissen sluiten." Maar de gevangenissen worden steeds te klein, omdat naar het woord van een ander groot man: „Enkel ontwikkeling even gevaarlijk is, als een mes in de hand van een dwaas."

En aan de opvoeding ontbreekt er nog wel wat, niet alleen hier maar overal ter wereld. Maar dit ligt niet aan de school, want het karakter is meestal reeds gevormd, wanneer het kind op school komt, en wat ze dan nog voor goeds meenemen van de school, zoo schreef me dezer dagen een dier paedagogen, (die er niet op staan om telkens in de krant er met de haren bijgesleept te worden) is in no time te niet gedaan, door het millieu en door half verteerde wetenschap (?) die ze opdoen in 3e rangsboekjes en overdreven filmen.

Tevens blijkt nu ook wel zeer duidelijk, dat de meening van A. K. ook niet in tegenspraak behoeft te zijn met de door den Heer H. genoemde uitspraak van een onzer bekwame onderwijzers

De Hr. Hernandez is met zijn schrijven geheel langs A.K. heengevlogen, en heeft hem slechts even geraakt met de vraag, om bewijzen voor zijn meening dat het volk voor verkiezing nog niet rijp is.

Wil A. K. daarop antwoorden, dat is zijn zaak.

BERICHTEN.

Rev. fr. Bertrandus Luis Kranwinkel

Op 11 Juli heeft deze Frater, Curaçaoenaar van geboorte de wijding van het subdiaconaat ontvangen.

In November van dit jaar hoopt hij de wijding van het diakonaat te ontvangen en het volgend jaar die van het H. Priesterschap.

Onze hartelijke gelukwenschen aan wijdeling en familie.

Frater Pancratius.

Uit Holland is dezer dagen bericht ontvangen, dat aldaar is overleden, de Eerw. Fr. Pancratius.

Fr. Pancratius was hier op Curaçao geen onbekende. Vanaf het jaar 1887 tot aan het jaar 1928 is hij hier in de missie werkzaam geweest.

Fr. M. Pancratius (Corn. van Beers) werd geboren te Tilburg in het jaar 1863. In 1881 trad hij in de Congregatie van de Fraters van Tilburg en kwam op 7 Juni 1887 op Curacao. Hier was hij werkzaam aan de St. Vincentiusschool en de St. Aloysiusschool, doch het grootste deel van zijn tropenjaren was hij werkzaam aan het Internaat en later externaat van St. Thomascollege.

In Januari 1921 werd hij overgeplaatst naar Bonaire waar hij bleef tot einde 1928. Eenige dagen na zijn aankomst hier werd hij door een beroerte getroffen, maar kon bij het intreden van eenige beterschap naar Holland vertrekken. Slechts kort heeft hij daar van zijn welverdiende rust kunnen genieten en stierf na een kort ziekbed, de 5e Juli te „Huize Steenwijk" gemeente Vught.

We hopen dat zijn talrijke oudleerlingen in een klein gebedje aan de zielerust van dien goeden Frater zullen denken. Het overgroote loon, waarvoor hij hier op deze wereld gewerkt heeft, zal de Looner van al het goede hem wel reeds geschonken hebben.

R. I. P.

Rev. Soeur M. Wulfrana

Uit Holland is bericht ontvangen, dat te Roozendaal op den leeftijd van 73 jaar is overleden de Rev. Soeur M. Wulfrana.

In December 1925 was Soeur Wulfrana, die hier jaren aan het onderwijs verbonden was, naar Holland teruggekeerd om te gaan rusten.

Zeer veel verdiensten heeft deze Zuster zich verworven, als hoofd van het vroegere meisjesweeshuis waarvan zij jarenlang de leiding had.

De gebeden dier vele oudwezen zullen haar zielerust wel reeds geholpen hebben.

R. I. P.

Zr. Mar. Wilhelmina. ✠

Vrijdagmorgen overleed in het St. Elisabeths gasthuis de Eerw. Zuster Mar. Wilhelmina. (Mej. Johanna Wilh. Kousbroek.)

Zij was geboren in Rotterdam 5 Mrt. 1856. Trad in het klooster 23 Nov. 1888.

Zij kwam 21 Juni 1891 op Curaçao, en heeft daar op Monte Cristo in het hospitaal gewerkt voor de lijdende menschheid.

Moge de goede God, deze goede zuster, die steeds alles voor allen geweest is, reeds het overvloedige loon geschonken hebben, voor het vele goede dat zij gedaan heeft.

R. I. P.

Verandering Consul Colombia.

Naar de Boletin Comercial verneemt, heeft de Wel Ed. Gestr. Heer Dr. J. M. Nuñez Roca, ontslag gevraagd als Consul van Colombia, en dit op de meest eervolle wijze verkregen. De Hr. Nuñez Roca zal zich in Panama, bij zijn familie gaan vestigen.

We wenschen den afgetreden consul het beste in zijn verdere toekomst.

Het consulaat zal nu worden ingenomen door den Wel Ed. Gestr. Heer Dr. Luis Felipe Angulo.

De naam Curacao. Een belangrijke lezing.

Reeds eenige malen heeft het Bestuur van de Groep Antillen van het Algemeen Nederlandsch Verbond, hare leden moeten teleurstellen met genoemde lezing, telkens om redenen buiten zijn schuld.

Om nu het publiek voor verdere teleurstellingen te sparen heeft Pater Euwens de lezing in handen gegeven van een zijner collega's die dan a.s. Woensdag 5 Augustus des avonds 8 uur in het Theater Ideal diens lezing houden zal.

De lezing, die geillustreerd zal worden met eenige lichtbeelden behandelt *de beteekenis en de oorsprong van de naam van het eiland Curaçao.*

Bij de verschillende schrijvers, die deze kwestie hebben aangeraakt, vindt men deze terloops en meestal zeer oppervlakkig behandeld. Een gedegen studie hierover, zooals P. E. die heeft samengesteld, bestond er nog niet.

De lichtbeelden a. a. vertoonen eenige onuitgegeven oude kaarten van Curaçao.

Op het belang en interessante van deze avond behoeven we niet verder te wijzen. Ze spreekt voor zich zelf.

Het Bestuur verwacht dan ook een groote opkomst. Ook niet-leden zullen toegang hebben, daar deze avond als propaganda-avond bedoeld is.

Zeer waarschijnlijk zal P. Euwens zelf aanwezig zijn om belangstellende vragers te beantwoorden.

De Nautilus naar de Noordpool.

28 Juli is de Nautilus van Plymouth naar de Noordpool vertrokken via Bergen in Noorwegen.

Curaçaosche Voetbalbond.

OFFICIEEL.

COMPETITIESTAND.

Volharding	4	3	1	0	12-4	7	1.75
Jong Holland	4	2	2	0	9-2	6	1.50
Asiento	3	2	0	1	13-3	4	1.33
Transvaal	3	1	2	0	5-3	4	1.33
Trappers	3	2	0	1	8-5	4	1.33
M. V. V.	5	1	0	4	4-17	2	0.40
Goahead	3	0	1	2	0-11	1	0.33
Trekvogels	3	0	0	3	3-9	0	0.00

Uitslagen Zondag 26 Juli 1931.

1o Klasse:	Jong Holland	Trekvogels	4 — 0
	Trappers	M. V. V.	4 — 0
Res 1o Klasse:	R. C. C. 2	Trappers 2	4 — 0
2o Klasse:	Bismarck	Republiek	3 — 1
	Britania	Vitesse	0 — 1

Programma 2 Augustus 1931

TERREIN MUNDO-NOBO

Reserve 1e Klasse: Jong Holland 2 Volharding 2
Aanvang 3.30 precies
Scheidsrechter Hr. BORKING

1e Klasse: Goahead Transvaal
Aanvang 4 30 precies
Scheidsrechter: Hr. d JONGH

TERREIN ASIENTO

1 Klasse Asiento Trekvogels
Aanvang 4.30 precies
Scheidsrechter Hr. HAGENDIJK

TERREIN MONTE CARMELO

2 Klasse De West V. K. C.
Aanvang 3.30 precies
Scheidsrechter Hr. WINTERS

ATTENTIE!

De Directeur van 's Landswatervoorzieningsdienst maakt hierbij bekend, dat geen garantie is te geven voor het ingevoerd water en raadt het publiek aan om in zijn eigen belang het water niet ongekookt te drinken.

De wnd. Directeur voornoemd,

2-3 A. W. DE HASETH.

De brand te Parijs.

Onvoorzichtigheid of kwaadwilligheid.

Van „De Rijkseenheid" is thans een aflevering verschenen, „die rouwt om het Parijsche vuur".

Prof. Treub schrijft daarin o.m. het volgende:

„Symbolisch is ook de oorzaak van den brand. Kortsluiting schijnt nu wel uitgesloten. Blijft alleen onvoorzichtigheid of kwaadwilligheid. Het is intusschen moeilijk aan onvoorzichtigheid te gelooven bij een brand die in een gebouw uitbreekt in den vroegen morgen, wanneer het nog gesloten is. Helsche machines met uurwerken, die op het gewilde oogenblik een ramp veroorzaken, zijn den belagers der koloniale rijken niet onbekend. Doch, wat hiervan in dit geval ook moge wezen: onvoorzichtigheid of opzet; nu het eenmaal tot de verwoesting kwam, is deze als het ware het complement der tentoonstelling.

„In alle koloniën liggen brandstoffen opgehoopt; in alle koloniën zijn er fanatici en visschers in troebel water, zijn er lieden, die het vuur trachten aan te steken en aan te blazen. Het gevaar steekt intusschen nergens in die kwaadwilligheid alléén maar niet minder in nalatigheid om deze niet ernstig genoeg op te nemen

„De puinhoopen van het Nederlandsche Paviljoen op de Koloniale Tentoonstelling te Parijs roepen aan de verantwoordelijke bewindslieden van alle koloniale mogendheden een caveant consules toe".

Geslaagd examen onderwijzeres.

Op Aruba is bericht ontvangen, dat aan de kweekschool te Reuver in Holland geslaagd zijn voor het onderwijzeresexamen L. O. en handwerken, de Dames LAURA PASKEL en LENA de CUBA, beiden van Aruba.

Als bijzonderen lof moge hierbij vermeld worden, dat de beide dames al hun jaren in Holland doorloopen hebben zonder een klas te doubleeren.

Onze meest hartelijke wenschen aan geslaagden en familie.

Binnenkort worden de beide onderwijzeressen uit Holland terugverwacht, waarna ze dan werkzaam gesteld zullen worden aan de scholen op Aruba.

Nader vernemen wij, dat de beide geslaagden Vrijdag l.l. per S.S. Costa Rica naar Curaçao zijn vertrokken

Revolutie in Chile.

Na een revolutie van drie dagen, die aan ruin 50 menschen het leven heeft gekost, heeft President Ibañez Zondag na een dictatuur van 4 jaren zijn ontslag genomen, en is over de grens naar Argentinië vertrokken.

Het voorloopig bestuur was in handen van Pedro Opazo Letelier, president van de Senaat, die het na 24 uur overgaf aan Montero.

Gevangenis administrateur Veenendaal.

Vandaag 1 Aug. gaat de Hr. Veenendaal, de Gouvernements - dienst verlaten. Jaren lang was de Heer Veenendaal directeur der strafgevangenis en later administrateur. Wanneer we aan cipiers denken, en gevangenisdirecteuren deelen ook in die reputatie, dan denken we steeds aan rammelende sleutels en grimmige menschen

De Heer Veenendaal was echter juist het tegenovergestelde van een grimmig mensch.

Moge de Heer Veenendaal zijn pensioenjaren in een werkelijk otium cum dignitate doorbrengen. Van harte gunnen we hem er nog zeer vele en zeer prettige.

25 jaar Gouvernementsdienst.

De Heer L. Bouwman is a. s. Zaterdag 7 Augustus 25 jaar in Gouvernementsdienst: 20 dienstjaren telt hij bij de politie en 10 jaren daarvan was hij hoofdagent bij de algemeene (burger) politie. De laatste twee jaren is de Hr. B. werkzaam bij het gevangeniswezen.

Onze beste wenschen aan den Jubilaris.

Betooging op Aruba.

Niet tevreden met de uitslag der verkiezingen voor landraad, wist de Hr. Eman, Zondagmorgen een groot aantal menschen voor de R. K. School van Oranjestad bij mekaar te trommelen, en toen ging het naar het huis van de w.n.d. Gezaghebber de Hr. N. Zeppenfeldt, om te protesteeren tegen de afgeloopen verkiezingen en een nieuwe verkiezing te vragen. De Gezaghebber heeft de Hr. Eman te woord gestaan, waarna de menigte rustig uiteenging.

De Zeppelin naar de Noordpool.

Vorige week Vrijdag is de „Graf Zeppelin." onder commando van Dr. Eckener naar de Noordpool vertrokken, met 46 personen aan boord waaronder 12 geleerden.

s'Avond landde het luchtschip te Staaken en vertrok den volgenden dag naar Leningrad.

Zondag vertrok het vandaar naar de Pool.

Maandag was het in verbinding met de Russische IJsbreker „Malinqin" in de buurt van Franz Jozefland

Woensdagmorgen was de Zeppelin gezien boven Nova Zembla, des avonds boven Archangel met richting Leningrad.

Het schijnt dat het luchtschip gevlogen is tot de eilandengroep Kameness, en toen wegens mist en slecht weer is teruggekeerd.

Een actueel onderwerp.

De samenstelling van den Kolonialen Raad.

Te laat om het nog in het hoofdartikel op te nemen zond J. H. S. ons een kleine rectificatie, die we hier gaarne opnemen.

De voorgestelde getallen 15 leden, 10 gekozen en 5 benoemden, zou hij aldus willen veranderen: 16 leden 12 gekozenen en 4 benoemden.

Congregatie der Zusters van Liefde (Schijndel)

Van deze congregatie, waarvan de Zusters het 2e. district bedienen laten we de volgende opgaven:

In het geheel heeft de Congregatie 40 succursaalhuizen, 719 geprofeste en 157 niet geprofeste zusters.

De Congregatie heeft ook huizen in Oost-Indië.

Sergeant maj. Akkermans.

Op 6 Augustus a.s. vertrekt met het mailschip COLOMBIA weer een bekend lid van het Curaçaosche Politiekorps en wel de Sergeant-Majoor AKKERMANS, die gedurende de laatste jaren belast was met de dagelijksche leiding bij de Afdeeling Recherche- en Vreemdelingendienst.

De Heer Akkermans stond zoowel bij zijn Chefs als bij zijn ondergeschikten hoog aangeschreven, terwijl hij op Curaçao ook buiten het Politie Korps vele vrienden heeft verworven, die hem zeker noode zien repatrieeren.

We wenschen den Majoor Akkermans bij zijn terugkeer naar Nederland gaarne veel goeds en roepen hem en zijn gezin een hartelijk vaarwel toe!

Verjaardag H. M. Koningin-Moeder.

Zondag 2 Aug. viert H. M. Koningin Moeder haar 73ste verjaardag.

Ook van Curaçao zullen dien dag de beste wensch uitgaan naar deen sympathieke oud-Regentes.

Z. E. de Gouverneur terug.

Heden wordt Hr. Ms. „Banckert" van de Bovenwinden terug verwacht.

Met Z. E. de Gouverneur, de Adjupant Fens en Mr. Gronemeyer, komt ook met deze gelegenheid terug Dr. Sardeman.

Officieele berichten.

Aan Mevrouw H. W. M. Butôt-Goossens, onderwijzeres 1ste klasse aan de Wilhelminaschool alhier, is, wegens ziekte, drie maanden binnenlandsch verlof verleend.

Aan den Heer J. M. A. Beek, hoofd der Hendrikschool op Curaçao, is, op zijn verzoek, eervol ontslag uit s'Lands dienst verleend.

Aan den Heer I. Wagemaker, thans in Nederland verblijvende, is van 25 Augustus t/m 1 September 1931 vrijstelling van dienst verleend en de termijn gedurende welken de Heer J. N. van der Veen Zeppenfeldt belast zal zijn met de waarneming der betrekking van Gezaghebber van Aruba is verlengd tot den dag in September 1931, waarop hij den dienst aan den Heer I. Wagemaker zal hebben overgegeven.

Aan den gouvernements-geneeskundige Dr. K. E. Feher, belast met den haven- en quarantainedienst te Willemstad op Curaçao, is, wegens ziekte, een maand vrijstelling van dienst en een maand binnenlandsch verlof verleend, met vergunning dezen tijd in het buitenland door te brengen.

Goede Reis.

A.s. Zondag vertrekt naar New York met familie de havendokter K. Feher.

De gevaren voor het kind.

Vrijdagmiddag was er op Valentijn een aanrijding van 2 auto's, waarbij een kleine Engelsche jongen van ongeveer 10 jaar het slachtoffer werd. Met inwendige kneuzingen werd het kind naar het hospitaal gebracht.

DE HEER EN MEVROUW

Dijckmeester-Dedel

geven kennis van de geboorte van hunnen zoon

Alexander Heimerik.

Amsterdam, 4 Juli 1931.

Algemeen Nederlandsch Verbond

(Groep Algemeen Nederlandsche Antillen.)

Op Woensdag 5 Augustus a.s. des avonds om 8 uur hoopt de Weleerwaarde Heer Pater H. M. HULSMAN in het Theater Ideaal voor bovengenoemde Groep een lezing te houden over het onderwerp:

„OORSPRONG EN BETEEKENIS VAN DEN NAAM CURAÇAO".

Het gesprokene zal door lichtbeelden worden verduidelijkt.

Aanvankelijk zou deze lezing gehouden worden door den Weleerwaarden Heer Pater P. A. EUWENS. Z'n gezondheidstoestand liet zulks echter niet toe.

Pater HULSMAN was zoo welwillend deze lezing „over te nemen".

DE HEER EN MEVROUW

J. M. L. Maduro-Maduro

hebben de eer hunne vrienden en kennissen hierbij uit te noodigen tot een bal dat zij zich voorstellen te geven ten hunnent, Scharlooweg 55, op Zaterdag, 8 Augustus a.s., te 8.30 n.m.

2—1 *Curaçao, 31 Juli 1931.*

Aangehouden Vreemdeling.

Zondag middag is ter hoogte van de baai St. Michiel een vreemdeling geland vanaf een bark. Ter hoogte van Cas Chiquito werd hij aangehouden. Daar hij zonder paspoort of papieren was en ook overigens niet voldeed aan de vereischten tot toelating, is hij door de vreemdelingendienst uitgeleid naar het land zijner keuze.

STA. CAECILIA.

Programma der uitvoering op Zondag 2 Augustus 1931 a.s. des avonds 7.30 uur op het BRIONPLEIN.

1. Mein Regiment, Marsch — Blankenburg.
2. Fra Diavolo, Ouverture — Auber.
3. España, Walzer — E. Waldteufel.
4. Jung Deutschland, Marsch-Potpourri — Wonniger.

PAUZE.

5. Te Quiero Toda! Tango — J. Abalos.
6. Lucie di Lammermoor, Selection — Donizetti.
7. Tu imagen, Danza — J. M. Campos.
8. Como una flor, Valse — J. Boskaljon
9. Tartaren, Marsch — Oscheit.

Dr. H. S. BOOGAART

houdt van 3 Aug. a.s. af spreekuur in Breedestraat No. 570 Otrabanda.

Spreekuur: 11½—12½.

Telefoon spreekamer: No. 223.

Telefoon woonhuis: No. 630.

GETROUWD

John Menge

EN

Agnes Maat.

Amsterdam: 29 Juli 1931.

AANKONDIGING.

Op Maandag, den 10n. Augustus 1931, des voormiddags om 10 uur, zal ten kantore en ten overstaan van den notaris Jan Jacob Beaujon, ter standplaats Curaçao, Willemstad, Wolkstraat No. 4 A, krachtens bevel van den Rechter in het Kantongerecht op de Benedenwindsche eilanden, zittingsplaats Curaçao, de dato 22 Juli 1931, in verband met het vonnis van evengenoemden Rechter de dato 16 Maart 1931, in het openbaar en volgens plaatselijke gebruiken, bij gerechtelijke uitwinning, aan den meestbiedende worden verkocht het na te melden onroerend goed, te weten:

Een stuk grond met het thans daarop staande houten huis met zinken platen dak, genummerd 6|8 (door het Bevolkingsbureau Curaçao aan den wand) gelegen in het stadsdistrict van Curaçao, aan de Overzijde, welk stuk grond bij rooibrief van den 27n. April 1927, nummer 29 is omschreven. Dit stuk grond staat ten name van Maria Fecunda en is haar in eigendom aangekomen blijkens akte van verkoop en koop den 23n. Mei 1927 voor den toenmaligen fungeerenden notaris Hendrik Johannes Beaujon op Curaçao verleden, waarvan eene eerste grosse den 7n. Juni van hetzelfde jaar ten hypotheekkantore alhier is overgeschreven in Register C, 61e deel, nummer 28, Dagregister 10e deel, nummer 1003.

Voormeld onroerend goed is in beslag genomen blijken proces - verbaal van den destijds waarnemenden deurwaarder Marselino Clemencio Torres van de 21n. April 1931, overgeschreven ten kantore der bewaring van hypotheken op Curaçao in in Registe D, 2e deel nummer 53.

Een authentiek afschrift der memorie van lasten en der veilconditiën, waarop gemeld onroerend goed zal worden verkocht, is den 6n. Juli 1931 ter Griffie van het Kantongerecht alhier nedergelegd, welke memorie ook ten kantore van de ondergeteekende notaris ter inzage van belanghebbenden ligt.

Geschiedende deze aankondiging ter voldoening aan de bepaling van art. 484h van het wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering voor de kolonie Curaçao.

Curaçao den 22n. Juli 1931.
J. J. BEAUJON.
Notaris.

1 — 2.

Wacht U voor de gevaarlijke indigestie.

Heeft U na de maaltijden last van oprispingen uit een zure en wrange maag? Menigeen meent dan, dat hij een hartkwaal heeft en verwacht, angstig bevreesd, dat hij ieder oogenblik dood neer zal vallen. Deze toestand kan voorkomen, en ook genezen worden.

Gebruik na elken maaltijd Carter's Kleine Liverpillen, daarmee maakt U die gassen onschadelijk. U verzacht zoo uw zure maag, verdrijft de gassen en bevordert de spijsverteering.

Maag, lever en darmen worden van alle gif gezuiverd, de pijnlijke en gevaarvolle indigestie verdwijnt en het heele gestel komt in een opgewekten toestand.

Stel niet uit! Vraag uw apotheker een Coode pakjarter's Kleine Liverpillen.

Bekendmaking.

Bij vonnis van den rechter in het Kantongerecht op de Benedenwindwindsche eilanden, zittingsplaats Curaçao, van den 27sten Juni 1900 en een en dertig is verklaard in staat van faillissement EMILIO FERDINANDEZ WILLIAMS, van beroep koopman, wonende alhier, met benoeming van den Edelgrootachtbaren Heer Dr. H. POLVLIET, lid van het Hof van Justitie alhier, tevens rechter in voormeld Kantongerecht, tot Rechter-Commissaris en van ondergeteekende, Praktizijn bij voormeld Hof, kantoor houdende in de Willemstad, Bargestraat No. 32, tot curator.

De E. G. A. Heer Rechter-Commissaris voornoemd heeft bepaald:

1. dat de termijn binnen welken de schuldvorderingen moeten zijn ingediend, zal eindigen den 31sten Juli 1931.

2. dat de verificatievergadering zal gehouden worden op Donderdag den 27sten Augustus 1931 des voormiddags 11 uur ten Raadhuize alhier.

De Curator

5—6 *J. L. C. MONSANTO.*

Bekendmaking.

Bij vonnis van den Rechter in het Kantongerecht op de Benedenwindsche eilanden, zittingsplaats Curaçao, van den 27sten Juni 1900 en een en dertig is verklaard in staat van faillissement ENRIQUE RUIZ, van beroep koopman, wonende alhier, met benoeming van den Edelgrootachtbaren Hr. Dr. W. M. A. WEITJES, lid van het Hof van Justitie alhier, tevens rechter in voormeld Kantongerecht, tot Rechter-Commissaris en van ondergeteekende, Praktizijn bij voormeld Hof, kantoor houdende in de Willemstad, Bargestraat No. 32, tot curator.

De E. G. A. Heer Rechter-Commissaris voornoemd heeft bepaald:

1. dat de termijn binnen welken de schuldvorderingen moeten zijn ingediend, zal eindigen den 31sten Juli 1931.

2. dat de verificatievergadering zal gehouden worden op Woensdag den 26sten Augustus 1931 des voormiddags te 11 uur ten Raadhuize alhier.

De Curator

J. L. C. MONSANTO.

5—6

Steun het „Apostolaat der Zee."

Bekendmaking.

De Procureur-Generaal, Hoofd der Politie in Curaçao, brengt hierbij ter algemeene kennisse, dat, met ingang van heden, het **Hoofdbureau der Politie,** *met de daarin gevestigde bureaux, wordt verplaatst van het Waterfort naar het Fort Amsterdam, in de voormalige apotheek en spreekkamer van den Chef van den Militair Geneeskundigen Dienst.*

De ingang voor het publiek tot het nieuwe Hoofdbureau is door de Politiehoofdwacht (Fiscalaat), en voor degenen, die de Chefs persoonlijk wenschen te spreken, door het Fort Amsterdam.

De telefoonnummers zijn gebleven als volgt:

Commandant der Militaire Politietroepen 362

Chefs der afdeelingen Straat- en Verkeersdienst 521

Recherche- en Vreemdelingendienst 521

Willemstad, Curaçao, 15 Juli 1931

De Procureur-Generaal,

Hoofd der Politie vd.

M. v. Dijk. 3—3

Heden overleed tot onze diepe droefheid, in den ouderdom van 73 jaren, onze inniggeliefde moeder, behuwd en Grootmoeder

Johanna van der Poel

echtgenoote van JOH: AKKERMANS.

R. AKKERMANS—ALTMEIJER en kinderen.

Nederland
—— 27/7 '31.
Curaçao

De Heer en Mevrouw	
G. G. Arends-Schlipken	*De Wed. Sarah Arends-de Veer*
hebben de eer kennis te geven van het aanstaand huwelijk van hun dochter	*heeft de eer kennis te geven van het aanstaand huwelijk van haar zoon*
Sofia Margarita Maria	**Jacob Rudolf.**
en	*en*
Jacob Rudolf Arends. *arts.*	**Sofia Margarita Maria Arends.**
hetwelk zal plaats vinden op den 5n. Augustus a.s.	*hetwelk zal plaats vinden op den 5n. Augustus a.s.*
Aruba den 21n. Juli.	*Aruba den 21n. Juli 1931.*
Wegens rouw geen receptie.	